HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

חייב בשמחה. לשמות בחג לכתיב ושמחת בחגך (דברים טז) ואמרינן לקמן (לקמן דף ח.) דשמחה בשלמים לגלות את הבשר ולעיל מיניה (פסחים דף קט.) מוחבת שלמים ואכלת שם ושמחת[ס]. ולקמן פריך מ"ש לענין לרבות דפטור ולענין שמחה דמחייב: **ושלחו לך שומע ולך מדבר.** היינו תרגם דמתניתין שמחמתו לשוטה וקטן: **רחייב מהקהל.** דכתיב בפרשת הקהל בזכות כל ישראל לרגלות וגו'. ופרשת הקהל המלך היה קורא מעמד מורה בעזרה בכל מוצאי שמיטה דכתיב מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה וגו' (דברים לא): **פרט לשומע ואינו מדבר.** השתא משמע שאין זה לרבי ללמוד: **הלכתא.** משניות: **למען ילמדו.** ואין זה לרבי ללמד מחבירו: **רב אחי אחר ורבי למען ילמדו.** כלומר בלשון קושיא להרך תרי אילמי ליכא למיקמי דלרבי דתנא דמעיט מהכא שומע ואינו מדבר הלא מלמען ילמדו: **דאי סלקא דעתך מלמען ילמדו.** הוא דמשמע ליה מלמד שבירא ליה לתנא דכיון הלא מיפטרי לא גמיר לגופיה: **וכיון הלא שמע.** מאן סהדי הלא גמיר. וכיון דתנן למען ישמעו פרט למדבר ואינו שומע ומאן סהדי דשומע משום הלא גמיר הוא הלא יבין כל מה שמומרים לפניו למה לי למהדר תו למען ילמדו פרט לשומע ואינו מדבר כיון דשבירא ליה למאן הלא שמע לא גמיר מיפטרי לא גמיר ואפילו הכי הלא שבירא ליה דמאן הלא גמיר ומאן סהדי דשומע משום הלא גמיר הוא הלא יבין כל מה שמומרים לפניו למה לי למהדר תו למען ילמדו פרט לשומע ואינו מדבר כיון דשבירא ליה דמאן הלא שמע לא גמיר מלמען ישמעו ממעט ליה הלא ודאי